

SĄD

Skarga wniesiona w dniu 31 marca 2017 r. – Printeos/Komisja

(Sprawa T-201/17)

(2017/C 168/39)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Printeos, SA (Alcalá de Henares, Hiszpania) (przedstawiciele: H. Brokelmann i P. Martínez-Lage Sobredo, abogados)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu Unii Europejskiej, aby ten:

- a) na podstawie art. 266 akapit pierwszy TFUE i, tytułem ewentualnym, na podstawie art. 266 akapit pierwszy, art. 268 i 340 akapit drugi TFUE oraz art. 41 ust. 3 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej zasądził od Komisji zadośćuczynienie pieniężne w wysokości odpowiadającej odsetkom odszkodowawczym od kwoty 4 729 000 EUR według stopy oferowanej przez Europejski Bank Centralny dla operacji refinansujących, powiększonej o dwa punkty procentowe, naliczonej dla okresu od dnia 9 marca 2015 r. do dnia 1 lutego 2017 r., co daje kwotę 184 592,95 EUR, bądź też kwotę, którą Sąd uzna za właściwą; oraz
 - b) zasądził odsetki za zwłokę od ww. odsetek naliczonych dla okresu od dnia 1 lutego 2017 r. do dnia rzeczywistej zapłaty przez Komisję żądanej w lit. a) kwoty w wykonaniu orzeczenia uwzględniającego niniejszą skargę według stopy oferowanej przez Europejski Bank Centralny dla operacji refinansujących, powiększonej o trzy i pół punkta procentowego, bądź też kwotę, którą Sąd uzna za właściwą;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdził na podstawie art. 263 TFUE nieważność decyzji Komisji z dnia 26 stycznia 2017 r. dotyczącej zwrotu jedynie tej głównej kwoty grzywny, uiszczonej przez nią nienależnie w wykonaniu tzw. decyzji o kopertach, z wyłączeniem wszelkich odsetek;
- w każdym razie, zasądzenie od Komisji kosztów niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach niniejszego postępowania skarżąca wnosi przede wszystkim skargę odszkodowawczą żądając zadośćuczynienia pieniężnego odpowiadającego odsetkom, jakie Komisja winna była jej zapłacić przy zwrocie grzywny uiszczonej przez nią nienależnie w wykonaniu wydanej przez tę instytucję decyzji C (2014) 9295 final z dnia 10 grudnia 2014 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 [TFUE] oraz w art. 53 porozumienia EOG (AT.39780 – Koperty) (tzw. decyzji o kopertach), a której to decyzji nieważność została stwierdzona przez Sąd Unii Europejskiej w wyroku z dnia 13 grudnia 2016 r. wydanym w sprawie T-95/15 Printeos S.A. i in./Komisja (tzw. wyroku Printeos). Tytułem żądania ewentualnego skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 26 stycznia 2017 r., w której insytucja ta odrzuciła jej wniosek o zapłatę odsetek.

- Na poparcie swej skargi odszkodowawczej skarżąca twierdzi, że jej żądanie zadośćuczynienia pieniężnego opiera się na art. 266 akapit pierwszy TFUE ze względu na to, iż Komisja nie wykonała w pełni ww. wyroku Printeos, gdyż nie wypłaciła jej odpowiednich odsetek; tytułem ewentualnym skarżąca opiera swą skargę na art. 266 akapit pierwszy, art. 268 i 340 akapit drugi TFUE oraz art. 41 ust. 3 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej ze względu na szkodę wyrządzoną wydaniem tzw. decyzji o kopertach i niewykonaniem w pełni wyroku Printeos.

Skarżąca twierdzi w tym względzie, że bezprawnemu działaniu Komisji brakowało podstawy prawnej, gdyż powołane przez Komisję w jej decyzji z dnia 26 stycznia 2017 r. jej rozporządzenie (WE, EURATOM) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002 L 357, s. 1), było już uchylone, a rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. 2012 L 362, s.1) należy uznać za sprzeczne z art. 266 i 340 TFUE oraz art. 41 ust. 3 i art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

- Na poparcie swej podniesionej tytułem ewentualnym skargi o stwierdzenie nieważności skarżąca twierdzi, że decyzja Komisji z dnia 26 stycznia 2017 r. oparta została na uchylonej już i niemającej zastosowania podstawie prawnej oraz że w każdym razie należy uznać ją za bezprawną.

Skarga wniesiona w dniu 5 kwietnia 2017 r. – Senetic/EUIPO – HP Hewlett Packard Group (hp)

(Sprawa T-207/17)

(2017/C 168/40)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Senetic S.A. (Katowice, Poland) (przedstawiciel: adwokat M. Krekora)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: HP Hewlett Packard Group LLC (Houston, Texas, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający litery „hp” – unijny znak towarowy nr 8 579 021

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 1 lutego 2017 r. w sprawie R 1001/2016-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie interwenienta i EUIPO kosztami postępowania sądowego.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 52 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 5 kwietnia 2017 r. – Senetic/EUIPO – HP Hewlett Packard Group (HP)

(Sprawa T-208/17)

(2017/C 168/41)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Senetic S.A. (Katowice, Poland) (przedstawiciel: adwokat M. Krekora)